

INFORME de valoració de les aportacions realitzades a la consulta pública prèvia a l'Avantprojecte de llei del patrimoni cultural català

1. Introducció

L'Acord del Govern de 29 de gener de 2019 relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta, al seu punt 3 estableix que si es considera procedent efectuar una consulta prèvia a l'elaboració d'un avantprojecte de llei, la memòria preliminar que aprovi el Govern es posarà a disposició de la ciutadania i entitats potencialment afectades per la futura norma, mitjançant la seva publicació en el Portal de la Transparència per dur a terme aquest tràmit. De forma complementària a aquesta consulta oberta per internet, es poden emprar altres mètodes adients per assolir els objectius de la consulta.

Així mateix, i en el seu punt 4 l'Acord indica que la realització de les consultes prèvies a l'elaboració d'un avantprojecte de llei mitjançant el Portal de la Transparència ha de tenir una duració mínima de 15 dies. I també que la valoració de les aportacions realitzades en la consulta pública s'ha de publicar en el mateix Portal.

La Instrucció de 8 de març de 2021, per a la tramitació d'una consulta pública prèvia a l'elaboració d'una norma i la seva publicació al Portal Participa.gencat.cat, estableix al seu punt 3.4. que un cop finalitzada la consulta pública, la unitat promotora ha de publicar en el mateix portal un document que incorpori la valoració de les aportacions efectuades a la consulta pública prèvia, tant si han estat efectuades a través del Portal Participa.gencat.com com per correu electrònic i també les que s'hagin efectuat a través d'altres canals o mitjançant altres eines de participació.

Aquesta memòria s'emet d'acord amb l'article 64.5 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, com a valoració de les observacions i al·legacions presentades en el tràmit del procés participatiu realitzat, de manera resumida i/o agrupada, i amb expressió de les raons que han dut a estimar-les o a desestimar-les, si escau.

2. Anàlisi quantitativa de la consulta: període de temps en consulta, nombre d'aportacions rebudes, col·lectius que hi han participat.

El 19 de desembre de 2023, el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar la Memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei del patrimoni cultural català.

El dia 22 de desembre de 2023 es va publicar al portal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, [Participa.gencat.cat](https://participa.gencat.cat), la documentació relativa a la consulta pública prèvia esmentada.

La consulta pública prèvia a l'Avantprojecte de llei del patrimoni cultural català ha estat operativa al Portal Participa des del **22 de desembre de 2023 al 22 de gener de 2024**, en concret al portal <https://participa.gencat.cat/processes/lleipatrimonicultural>

El debat era obert conduït per les següents preguntes:

- Quins són els principals riscos que pateix el patrimoni cultural català actualment?
- Quines altres classes de béns o formes de patrimoni, que han emergit o s'han consolidat ens els darrers anys, haurien de ser objecte de protecció?
- Cada categoria de béns hauria de tenir criteris d'intervenció específics o haurien de ser criteris homogenis per totes les categories?
- S'haurien d'establir criteris d'intervenció específics per als béns mobles? En cas afirmatiu, quins haurien de ser els criteris d'intervenció en relació als béns mobles?
- S'han de preveure mesures específiques de foment del patrocini i el mecenatge que tinguin en compte les especialitats pròpies del patrimoni cultural? Sí fos així, quines podrien ser algunes d'aquestes mesures?
- Considereu l'espoli com un dels grans perills del patrimoni cultural català?

- S'hauria de regular específicament el règim dels detectoristes?
- Creieu que les sancions actuals han quedat desfasades? Com es podria actualitzar i adaptar el règim sancionador i les sancions a les necessitats actuals? Es podrien preveure mesures substitutòries a les sancions? En cas afirmatiu, quines?
- Quines mesures podrien fomentar la digitalització i la protecció i conservació del patrimoni digital?
- Com pot contribuir el patrimoni cultural català en la lluita contra el canvi climàtic?
- Quins criteris haurien de presidir la implementació de les energies renovables en els béns integrants del patrimoni cultural.

S'han rebut **345 propostes** provinents de diferents organitzacions, entre d'altres, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Associació de Propietaris de Castells i Edificis Catalogats de Catalunya, AMCTAIC (Associació del Patrimoni Industrial de Catalunya i del Museu de la Ciència i de la Tècnica), CRAC Patrimoni, Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya, Associació Catalana de Bioarqueologia, Ad'AC (Associació d'Arqueòlegs de Catalunya) i CRAC Patrimoni (Conservadors-Restauradors Associats de Catalunya). També s'han rebut aportacions fetes per professionals del sector a títol individual.

3. Agrupació per conceptes de les propostes rebudes.

Hi ha propostes sobre:

- Patrimoni cultural immoble.
- Arts decoratives i elements patrimonials.
- Patrimoni arqueològic, bioarqueològic i paleontològic.
- Patrimoni industrial i de disseny.
- Paisatge urbà i jardins. Establiments singulars.
- BCIN i BCIL
- Entorns de conservació.
- Sostenibilitat, medi ambient i energies renovables.

- Expedients urbanístics.
- Difusió i coneixement del patrimoni.
- Digitalització dels fons.
- Arxius i Patrimoni documental.
- Entitats patrimonialistes.
- Conservadors i personal tècnic especialitzat.
- Col·laboració publicoprivada.
- Coordinació Generalitat-Administració local-Estat.
- Legislació.
- Comissió de Recerca, Comissió de Patrimoni, Agència Catalana del Patrimoni Cultural i Institut Català d'Arqueologia Protohistòrica (ICAP)

4. Grups d'idees que s'inclouran en la diagnosi per guiar el desenvolupament de la normativa i propostes que no es tindran en compte. Justificació.

A continuació, s'efectua una exposició de quins grups d'idees i aportacions s'inclouran en la diagnosi per guiar el desenvolupament de la normativa. Es procedeix a identificar les propostes que es tindran en compte i les que no, acompanyades d'una breu explicació.

Aportacions a tenir en compte:

1. Núm. 88274. S'ha de considerar el concepte de Patrimoni Cultural com a factor per contribuir a la lluita contra el canvi climàtic, per assegurar la pervivència dels mètodes tradicionals de construcció i artesania, i per facilitar una actuació integral del patrimoni rural, més exposat i desprotegit.

2. Núm. 87920. S'ha de dignificar i posar en valor la figura del conservador-restaurador (així com també la d'altres professionals intervinents com els historiadors de l'art i documentalistes, per exemple), evitant les intervencions sobre els béns mobles sense

tenir en compte criteris tècnics de conservació i bon manteniment i complementant les intervencions fetes per arquitectes, arqueòlegs i arxivers sobre el patrimoni del qual en són experts. La concreció de les plantilles de restauradors als arxius dependrà dels serveis que es consideri que han de tenir aquests centres atenent les seves funcions i especialització en el marc del Sistema d'Arxius de Catalunya i de la nova Llei d'arxius.

3. Núm. 88276. S'ha de donar suport als titulars de béns culturals protegits. S'ha de trobar un just equilibri entre les seves obligacions i els seus beneficis, tant en l'àmbit tributari com sobretot en termes d'expectatives d'obtenir suport públic en les intervencions o restauracions del bé.

4. Núm. 88222. Cal revisar el concepte de patrimoni arqueològic i Paleontològic, atenent la seva multidisciplinarietat i la seva àmplia metodologia.

5. Núm. 88255. Fomentar el coneixement, el respecte i el valor del patrimoni cultural en l'àmbit educatiu és un dels principis que haurien de ser rectors de la futura normativa en patrimoni.

6. Núm. 88254. La planificació de totes les actuacions destinades a la protecció del patrimoni s'ha de valorar de manera positiva per al seu recull al text normatiu.

8. Núm. 88224. L'ampliació dels fons destinats a digitalitzar fons d'arxius i museus han de ser proveïts de manera continuada i creixent, tot i que no formi part del contingut normatiu d'una llei.

9. Núm. 88252. Les àrees de protecció han d'acompanyar els elements patrimonials immobles com a entorn de respecte i salvaguarda.

10. Núm. 88235. Ja es contempla a l'actual Llei 10/2001 d'arxius i gestió de documents l'obligació de disposar d'un arxiu en municipis de més de 10.000 habitants, integrat dins del Sistema d'Arxius de Catalunya i que en compleixi els seus requisits (article 31), i la intenció és seguir incorporant una previsió en aquest sentit.

11. Núm. 88251. La determinació dels criteris d'intervenció sobre monuments i altres elements amb valor patrimonial han

d'incorporar el tractament amb materials tradicionals tot evitant la interpretació de falsos històrics.

12. Núm. 88244. Es pot considerar al text legal que determinades mesures de protecció siguin mancomunades entre diversos ens territorials.

13. Núm. 88243. Les comissions del patrimoni ja existeixen com a òrgans col·legiats territorials que tenen funcions executives. Es pot valorar la seva modificació.

14. Núm. 88242. S'han de valorar i estudiar fórmules mixtes de protecció del patrimoni Administració / titularitat privada, fomentant plans de conservació i examinant l'aportació pública a la preservació del patrimoni en mans privades. L'article 21 de l'actual llei ja contempla els plans de conservació.

15. Núm. 88241. Els elements d'inventari i els catàlegs han de ser completats amb la informació més exacte de cara a facilitar la protecció del bé.

16. Núm. 88239. La necessitat dels entorns de protecció resulta evident en la majoria dels casos per possibilitar una protecció eficaç del bé a protegir.

17. Núm. 88238. S'han d'estudiar noves fórmules per possibilitar quines institucions o centres poden ser receptors de col·leccions arqueològiques o paleontològiques.

18. Núm. 88237. L'obligació dels ajuntaments de notificar la declaració dels BCIL al Departament de Cultura és necessària. A l'actual llei ja es recull dita comunicació a l'article 17.3.

19. Núm. 88228. La implementació de les energies renovables ja ha estat recollida en una Instrucció de la Direcció General del Patrimoni Cultural, i que està essent d'aplicació per part de les comissions territorials del patrimoni cultural. La resta de sectors com el de la seguretat, accessibilitat, etc., ha de ser objecte d'un tractament específic.

20. Núm. 88232. Els inventaris de béns del patrimoni cultural han de contenir els elements mobles que disposin de valor patrimonial o artístic per se.

21. Núm. 88229. S'ha de trobar un equilibri entre la protecció del patrimoni i el seu ús social, la visita i aprofitament dels espais patrimonials.
22. Núm.88214. Es poden establir mesures de foment i impuls a la tasca d'inspecció i requeriments de protecció del patrimoni cultural en coordinació amb els municipis.
23. Núm 88225. Els criteris d'intervenció sobre els béns protegits patrimonialment han de ser sotmesos a interpretació i aplicació singularitzada en atenció a les condicions de cada bé concret.
24. Núm. 88220. La llei hauria de preveure mesures de coordinació amb els ajuntaments i ens locals per fer complir de manera més rigorosa les obligacions de protecció del seu patrimoni.
25. Núm. 88225. El patrimoni rural disposa d'unes particularitats que el fan més fràgil i difícil de protegir. La normativa de protecció del patrimoni material i l'immaterial ha de contenir els mecanismes per reforçar l'acció al territori i facilitar l'acció de protecció.
26. Núm. 88221. Són necessàries totes les mesures destinades a la sensibilització envers la protecció del patrimoni, tant a ciutadans com a administracions públiques amb competència sobre la matèria.
27. Núm. 88079. Es poden valorar les incorporacions a la definició d'entorns de protecció de tots aquells elements relacionats amb el paisatge, amb la identitat i el mode de vida.
28. Núm.88211. Es veu convenient recollir al text legal un principi rector i inspirador de la protecció i preservació del patrimoni cultural.
29. Núm. 88218. Qualsevol mesura de manteniment, senyalització i conscienciació de la protecció del patrimoni és aconsellable i desitjable que es reculli a la llei.
30. Núm. 88217. La nova llei incorporarà i seguirà l'esperit i recomanacions contingudes a la normativa internacional existent i de la UNESCO.

31. Núm. 88163. La revisió i actualització necessària al nou text legal haurà de valorar la incorporació de nous béns que poden ser objecte de protecció, com poden ser les restes bioarqueològiques, sigui com a concepte ad hoc o inclòs dins d'una categoria més genèrica.

32. Núm. 88209. S'han de reforçar els articles i les previsions legals que donen suport al desenvolupament de requeriments i accions destinades al deure de preservació i manteniment dels béns, especialment, en execució per part de l'administració local.

33. Núm. 88205. L'adaptació del règim sancionador als nous escenaris, amb especial èmfasi a la venda per internet i a la comercialització il·legal a través del comerç telemàtic és una necessitat a tenir en compte al nou text legal.

34. Núm. 88204. S'han de recercar fórmules adaptades als temps actuals per introduir mecanismes de mecenatge aplicat a la preservació del patrimoni cultural que puguin ser efectives i eficaces.

35. Núm. 88203. L'accés en obert de les fitxes de protecció i la consulta de l'inventari són elements positius per facilitar el coneixement i difusió del patrimoni del nostre país.

36. Núm. 88201. El plans directors i els d'usos són bones eines de protecció del Patrimoni. Hi ha actualment una línia de concurrència d'ajuts promoguda per la Direcció General del Patrimoni Cultural per facilitar l'elaboració d'aquests instruments.

37. Núm. 88200. La nova llei ha de tenir com a un dels principals deures establir els criteris d'intervenció sobre els béns mobles, i com a complement, facilitar-ne un inventari complet i ampliar-lo a col·leccions.

38. Núm. 88199. La recuperació del patrimoni documental privat ha de ser contemplada de manera prioritària en les polítiques culturals del país, bé a través de criteris programàtics, bé a través de línies d'ajut. Pel que fa als arxius, el Sistema d'Arxius de Catalunya està format per un total de 286 centres de diversa titularitat que entre

les seves funcions tenen la de salvaguardar aquest patrimoni documental.

39. Núm. 88196. La coordinació entre la Llei del patrimoni cultural català i lleis més sectorials com la de museus o la d'arxius i documents ha de ser completa. De fet, la Llei del patrimoni cultural hauria de ser la llei troncal que recull les idees força o els principis rectors de tot el patrimoni cultural.

40. Núm. 88194. Un dels punts a recollir a la nova llei hauria de ser la regulació del paisatge cultural, amb les derivacions que porta aparellat, tant de tipus urbanístic com de vinculació amb la categoria de jardí històric.

41. Núm. 88189. S'ha d'abordar la definició del patrimoni industrial i dels elements que el conformen als efectes de facilitar la protecció adequada i integral dels béns que disposin de valor patrimonial.

42. Núm. 88184. La presència del Patrimoni Cultural en l'àmbit de l'Ensenyament ha de recollir-se com un dels principis rectors i inspiradors de la llei.

43. Núm. 88180. L'establiment d'un mecanisme modern de mecenatge és necessari, tal i com s'ha acceptat anteriorment. Les donacions, en canvi, estan sotmeses al règim de dret civil. La previsió del voluntariat es valora de manera positiva i a fomentar.

44. Núm. 88179. Es considera convenient l'establiment com a principi rector i inspirador de la llei que l'interès en la història i el patrimoni del país ha de ser entès de manera prioritària com a un eix normatiu.

45. Núm. 88177. La participació pública en l'elaboració d'una nova llei de patrimoni és la raó que es porti a terme aquest procés, al qual s'afegirà un procediment participatiu obert, amb presència de taules territorials i sectorials i amb debat ciutadà.

46. Núm. 88176. Els tractats internacionals són d'obligat compliment per se, per ells mateixos, no cal que una llei exigeixi expressament el seu compliment. Tanmateix, dins del cos de la nova llei es poden incorporar previsions contemplades o apuntades

a les diferents convencions i desenvolupades legalment, així com adaptar al nostre país, ples previsions que les normes reguladores del patrimoni arreu del món hagin establert de mode més efectiu i beneficiós.

47. Núm. 88174. S'ha de valorar quin grau de protecció s'assigna a la categoria de béns inventariats, determinant si com fins ara, el nivell més baix de la incorporació a l'Inventari comporta només mesures de difusió, documentació o coneixement o, si altrament, pot incorporar alguna mesura de protecció.

48. Núm. 88173, 88103 i 88269. Respecte dels jardins històrics s'ha de posar en valor la seva singularitat i s'ha de valorar si es considera necessari establir uns criteris d'intervenció diferenciats en atenció a la seva pròpia característica o si es poden implementar els genèrics dels béns culturals d'interès nacional sempre tenint en compte una interpretació tècnica objectiva i basada en l'expertesa de l'òrgan encarregat de l'aprovació dels projectes d'intervenció sobre els mateixos i vetllant sempre per la seva protecció.

49. Núm. 88169. La lluita contra el cibertràfic cultural i l'espoli a través de mitjans tecnològics s'ha de preveure i desenvolupar al nou text legal, com a necessitat derivada del nou context mundial.

50. Núm. 88168, 88167 i 88166. El tractament i previsió de protecció de les restes bioarqueològiques s'ha d'abordar de manera singular i valorar la seva específica protecció, els riscos a què estan sotmeses a diferència de la resta de béns a protegir i la seva pròpia exposició al canvi climàtic i condicionants socials, i adaptant si és el cas, el règim sancionador a les especificitats.

51. Núm. 88165, 88277, 88046, 88045 i 88044. L'Inventari del Patrimoni Cultural Català i els catàlegs vinculats s'ha d'elaborar amb uns criteris de globalitat, precisió i actualització constants, a més de garantir un accés obert i amb immediatesa a tota la ciutadania. S'ha de garantir un sistema d'informació útil, obert i immediat que faciliti el coneixement i la documentació dels béns culturals protegits.

52. Núm. 88140. La conservació del patrimoni, com a activitat i professió, ha de disposar de l'atenció necessària i del suport convenient de l'administració. S'ha de valorar de quina manera es pot visualitzar i concretar aquest reconeixement en el text legal, que no pot regular professions ni excedir el seu àmbit d'actuació.

53. Núm. 88162. El concepte de Patrimoni Cultural ha de ser actualitzat respecte del que estava definit el 1993, tant a la llum de la nova normativa internacional, amb Tractats i Convencions, com derivat de la mateixa evolució del context mundial i de les noves eines diàries que ens condicionen habitualment.

54. Núm. 88160. La pretensió de la llei ha de ser la seva aplicabilitat, que sigui una norma que es pugui implementar de manera eficaç, real i efectiva. Disposar d'un cos teòric allunyat de la realitat i de previsions excessives no és un escenari desitjat ni contemplat.

55. Núm. 88155. El tractament de la paleontologia ha de ser específic i disposar de singularitats pròpies en termes legal i de previsió normativa de l'arqueologia.

56. Núm. 88151. Es pot establir als preceptes legals l'habilitació i exprés mandat a determinats cossos de seguretat per perseguir delictes o activitats contra el patrimoni, tot i que els Mossos ja disposen d'una Brigada de Patrimoni, i els Agents rurals persegueixen detectoristes i accions furtives amb metodologia arqueològica en l'exercici de les seves funcions.

57. Núm. 88149. Si bé la llei en termes formals té limitacions en esmentar algunes formes puntuals d'actuació, és positiu valorar algun esment a les noves eines tècniques o mecàniques en la utilització per a la preservació del patrimoni. Tanmateix, s'han d'esmentar amb una mínima definició genèrica o de denominador comú per no fer obsoleta terminològicament la llei a curt termini.

58. Núm. 88147. La consideració i protecció dels jaciments ha de ser avaluada i tinguda en compte en la seva integritat. Tanmateix, en els cas dels jaciments urbans la seva protecció ha de ser avaluada en funció del coneixement que es disposa.

59. Núm. 88139. Cal incorporar uns criteris d'intervenció sobre els Béns culturals d'interès local, en cas que es mantingui aquesta categoria, de manera similar a com es fa en els Béns culturals d'interès nacional.

60. Núm. 88138. Cal repensar la funcionalitat de la permanència de la categoria dels espais de Protecció Arqueològica, tal i com es van concebre a la Llei del 1993, havent passat el temps i amb l'experiència acumulada.

61. Núm. 88137. És necessària la previsió com a principi rector de la llei que la interacció entre el patrimoni cultural i les condicions de la vida de les persones, el seu gaudi, la seva salut, la seva economia i el seu benestar estan estretament lligats.

62. Núm. 88136. La llei ha de preveure principis programàtics i mecanismes per fer més visible, interessant i gaudible a mode de visita física o virtual el patrimoni arqueològic.

63. Núm. 88132. Les definicions d'entorn de protecció dels jaciments o de les zones arqueològiques ja es porten a terme, delimitant-los, així com es registren l'entorn en termes de coneixement i seguretat. Es pot millorar en la definició dels entorns que puguin manca i en les degudes mesures de registre i notificació al propietari.

64. Núm. 88131. Es valora de manera positiva les mesures de previsió o foment de les tècniques i habilitats en materials tradicionals o antics, dins dels criteris d'intervenció sobre els béns.

65. Núm. 88128, 88127 i 88118. La llei ha de preveure mecanismes d'estímul i impuls en la difusió del patrimoni arqueològic, i supervisions i inspeccions en el seu tractament derivat d'actuacions o projectes autoritzats o permisos atorgats. Les mesures d'impuls no han de ser referides només al patrimoni arqueològic sinó també a la resta d'àmbits patrimonials.

66. Núm. 88125. S'han de preveure mesures de comís cautelar, en la línia ja endegada per les actuacions sancionadores a la llum de l'actual llei, de les eines o instruments que es fan servir per cometre infraccions administratives o suposadament delictives.

67. Núm. 88126 i 88124. La llei ha de preveure la difusió i l'impuls del turisme cultural, com a acció d'atracció de la ciutadania i del turisme internacional, reemplaçant altre tipus de destins més clàssics i generant ingressos i recursos econòmics per a la recuperació, preservació i rehabilitació del patrimoni.

68. Núm. 88123 i 88284. La regulació de l'ús dels detectors de metalls per excloure directament el seu ús amb finalitats d'extracció de restes arqueològiques és necessària. I és necessària una previsió de regulació del seu ús i com ha d'estar subjecte a permís.

69. Núm. 88122. Explorar quin usos són els compatibles amb la preservació del patrimoni es fa necessari, perquè no quedi com un bé sense cap funció social i sense perjudici de les actuacions que hagin estat o no autoritzades anteriorment.

70. Núm. 88120. S'ha de establir que el valor de salvaguarda és un valor preferent, atès que es tracta d'un bé fràgil que pot ser destruït amb una mala praxi i amb una actuació que li pot afectar encara que sigui tangencialment.

71. Núm. 88119, 88117, 88116, 88115, 88114 i 88113. L'acció dels furtius sobre l'arqueologia ha de merèixer una singular regulació al text legal, establint mesures d'especial prevenció, protecció, reacció, comís, custòdia, sanció i derivació en el seu cas, a la jurisdicció penal.

72. Núm. 88112, 88111 i 88110. La llei ha de deixar palès al seu preàmbul el paper destacat del patrimoni cultural com a herència insubstituïble, com a testimoni de la trajectòria històrica i identitat col·lectiva nacional i l'obligació del poder públic de preservar-lo.

73. Núm. 87979 i 88037. S'ha de ressaltar el paper de la conservació preventiva i dels plans de conservació-restauració dins de la part sistemàtica de la llei que reguli les mesures de conservació, manteniment i preservació i permeti un seguiment de control de les intervencions realitzades i les necessàries per tal de prevenir.

77. Núm. 88108. Es pot valorar la possibilitat de recuperar la inalienabilitat dels béns immobles propietat de la Generalitat.

78. Núm. 88107. S'ha de preveure un impuls dels mecanismes preventius, tant de conservació com de manteniment, evitant deterioraments irreversibles i rehabilitacions costoses i complexes.

79. Núm. 88109 i 88106. Fomentar la participació ciutadana en el paper dels arxius i museus, millorant la seva accessibilitat i visualització, la seva coordinació en accions destinades a fer valer i posar en valor el paper del patrimoni cultural a la nostra societat s'hauria de preveure com a un dels principis rectors de la nova llei.

80. Núm. 88104. S'han de recollir formes o mecanismes de participació de l'associacionisme i la ciutadania en la documentació del patrimoni cultural.

81. Núm. 87950. Una de les prioritats de la nova llei ha de ser la rehabilitació i del patrimoni més degradat i en males condicions.

82. Núm. 88102. S'ha de fomentar la manera d'intervenir de manera mancomunada, entre municipis i altres administracions territorials.

83. Núm. 88099 i 88264. La millora, qualitativa i quantitativa de l'Inventari del Patrimoni Cultural Català ha de ser una de les prioritats de la llei, per aconseguir una eina substancial en la divulgació del patrimoni, incorporant els elements tècnics que es consideri adient per fomentar la divulgació del patrimoni.

84. Núm. 88097. El patrimoni cultural pot convertir-se en una eina més contra el canvi climàtic contribuint en criteris d'intervencions sostenibles i en la redistribució del turisme arreu del país.

85. Núm. 87934. La llei ha de preveure uns criteris tècnics determinats en les preparacions de restes fòssils, en just equilibri i paral·lelisme amb els criteris d'intervencions en la resta de béns mobles i immobles.

86. Núm. 88072, 88088, 88087, 88086, 88085, 88084, 88083, 88082, 88080, 88077, 88076 i 88075. Les declaracions del patrimoni com a eina per facilitar un entorn de qualitat, com a catalitzador del creixement econòmic sostenible, d'eina de millora de la qualitat de vida de les persones, de trobar un equilibri amb el desenvolupament econòmic territorial, la protecció dels elements

de valor patrimonial i la necessitat de minimitzar els impactes sobre aquests mateixos béns, així com posar en valor la funcionalitat dels entorns històrics. s'han de valorar de la manera més positiva per tal de recollir-los al Preàmbul o a la part programàtica de la nova llei.

87. Núm. 88056. Si bé no és competència de la llei establir la política de subvencions, sí que pot establir com a criteri programàtic l'aplicació d'una activitat de foment que doni compliment, en volum de recursos econòmics, al manteniment i preservació del patrimoni cultural en just equilibri entre les obligacions i els drets dels seus propietaris i titulars legals.

88. Núm. 88011. La llei preveurà principis rectors contra l'intrusisme professional, en la mesura de la seva competència, i establirà criteris de vetlla de la intervenció professional i titulada.

89. Núm. 88010. Els criteris d'intervenció sobre els béns patrimonials en general i en les zones arqueològiques i jaciments declarats en particular, hauran de vetllar per la intervenció dels professionals adequats per titulació i afavorint la pluridisciplinarietat.

90. Núm. 88008, 88006 i 88025. Les obligacions dels propietaris dels béns culturals han d'anar equilibrades amb uns drets de similars característiques que no comportin la seva discriminació pel fet de ser titular d'un bé cultural amb valor per ser preservat i conservat. S'ha de preveure l'assessorament tècnic a través dels especialistes de l'administració en patrimoni cultural i el suport a través de les línies d'ajut.

91. Núm. 88007. La conservació preventiva i la restauració del patrimoni científicotècnic i industrial han d'estar previstos en la definició dels criteris d'intervenció sobre els béns culturals, recollint les seves particularitats i característiques.

92. Núm. 87996. L'aprofitament de les dades a contenir a la Memòria arqueològica s'hauria de preveure però sembla més aviat contingut d'una norma de caràcter reglamentari. Tanmateix, és una observació a recollir de manera positiva.

93. Núm. 87972. S'ha d'incentivar i augmentar l'activitat foment en la intervenció del patrimoni i assegurar que els projectes hagin estat fets de la manera més tècnica i ajustada als criteris d'intervenció de la llei possibles assegurant l'expertesa dels intervinents.

94. Núm. 87981. No essent contingut de la llei recollir ni regular l'exercici professional de les competències en els projectes, sí que s'hauria de tenir en compte l'oportunitat de preveure que en normativa de caràcter reglamentari es contempli la regulació d'algunes competències i expertesa en la definició i signatura de projectes que afectin al patrimoni cultural.

95. Núm. 87945. S'ha de valorar com s'incorpora a la llei del patrimoni cultural la protecció dels elements vinculats al comerç emblemàtic, tenint en compte el respecte a la llei de lliure mercat i de desenvolupament del lliure comerç.

96. Núm. 87980, 88038 i 87892. L'enduriment del règim sancionador ha de ser un dels aspectes normatius on una nova llei del patrimoni cultural hauria de posar l'accent, bàsicament perquè els 30 anys passats es noten en el quàntum de les sancions i en la major percepció i valoració ciutadana de la importància singular de la preservació del patrimoni cultural de tots. Així mateix, l'aplicació de les infraccions administratives en l'àmbit de la llei del patrimoni cultural per mala praxis o deficients intervencions en patrimoni a partir d'un projecte d'intervenció aprovat han de ser recollides (ja que les infraccions administratives derivades d'intervencions no autoritzades per les comissions territorials del patrimoni cultural ja han de ser sancionades directament a partir de les incoacions dels expedients sancionadors corresponents). Cal prestar atenció a les incoacions per infraccions sobre el patrimoni arqueològic o paleontològic que haurien de ser més nombroses, tot i que anualment es van generant diversos expedients per infraccions en aquest àmbit i van augmentant exponencialment en la mesura que es poden destinar recursos humans especialitzats a la inspecció. En l'àmbit del patrimoni documental el règim sancionador està previst a la llei 10/2001 d'arxius i gestió de documents.

97. Núm. 87976 i 87975, 88036 i 88035. S'han de preveure els criteris d'intervenció en béns mobles de la mateixa manera com estan regulats els criteris d'intervenció en béns immobles en l'article 35, incorporant i aplicant la deontologia professional de la conservació-restauració per a la correcta salvaguarda dels béns culturals i les seves pròpies especificitats i singularitats.

98. Núm. 87974. Si bé és cert que s'han de preveure criteris d'intervenció diferents segons es tractin de béns mobles i béns immobles, disposar de tants criteris d'intervenció com categories de béns sembla discriminar massa tenint en compte que en diverses categories de béns, l'abast dels criteris d'intervenció poden ser els mateixos, com passa en part a la llei actual on els monuments comparteixen criteris amb altres categories de béns.

99. Núm. 87970 i 88283. Les fórmules de recuperació del patrimoni espoliat i més tenint en compte el patrimoni arqueològic pel seu caràcter de domini públic, es contemplan positivament per incloure al nou text legal, tenint en compte les seves limitacions en tant llei sectorial i sense perjudici de les accions que en aplicació de la mateixa poden estar contemplades a la resta de l'ordenament jurídic.

100. Núm. 87947. La definició de què es considera avui en dia com a patrimoni ha d'estar present tant al preàmbul com als primers articles de la llei com a marc programàtic i principi rector de la resta de la llei.

101. Núm. 87937. La presència del paleontòleg ha de preveure's allà on la seva expertesa el faci convenient, sense perjudici dels condicionants que en termes de dotació de recursos humans pugui presentar-se per atendre tots els assumptes on seria positiva la seva intervenció, cosa que no forma part de la llei.

102. Núm. 87955. La inclusió de la terminologia adequada als professionals actuals d'acord amb les seves responsabilitats ha de ser recollida al text legal de la manera més objectiva possible.

103. Núm. 87949 i 87948. La nova legislació hauria de plantejar una previsió de la regulació dels detectors ajustada a la protecció del patrimoni arqueològic, que podria estar subjecte a permís i que

pot desenvolupar-se com ja s'ha exposat anteriorment amb normativa reglamentària.

104. Núm. 87962, 88188 i 87901. La regulació de l'inventari i el seu caràcter global i consultable en línia i amb immediatesa i la plena operativitat de les seves aplicacions o registres derivats és una necessitat normativa, amb independència que s'ha de recollir de manera incipient als preceptes legals i desenvolupar-se en altres estadis (reglamentàries o directament, per activitat administrativa). S'ha de preveure un servei eficient de consulta, accessibilitat i coordinació amb d'altres administracions.

105. Núm. 87954. La llei pot incloure entre les seves declaracions i principis rectors l'esment de la necessària generació de beneficis derivats de la protecció del patrimoni arqueològic i l'interès en la seva visualització.

106. Núm. 87942. La nova llei ha de marcar els terminis clars per disposar de relacions de béns protegits i actualitzats.

107. Núm. 87922. A les licitacions de serveis arqueològics o derivats de l'exercici dels professionals del patrimoni no poden regir de manera exclusiva o determinant el cost econòmic, sinó criteris de garantia de l'execució satisfactòria de la feina, com acostuma a incorporar-se als concursos, tot i que aquesta previsió no és matèria de la llei, sinó de l'activitat administrativa subsegüent.

108. Núm. 87932. La protecció del patrimoni industrial ha de ser explicitada per la nova llei, atès que es tracta d'una tipologia de béns amb valor patrimonial que no es trobava regulada ni prevista per se a l'actual llei.

109. Núm. 88299. La protecció de les botigues històriques han de ser objecte d'un treball pluridisciplinar a través de l'actuació de diverses administracions amb competència sobre la matèria (especialment, la local) i amb ple respecte de la llibertat d'empresa i lliure competència.

110. Núm. 88297 i 88295. La protecció efectiva d'un bé cultural s'ha d'abordar de manera conjunta des de diverses especialitats i

amb responsabilitats compartides, als efectes de valorar i preveure a l'expedient administratiu que dona suport a la seva declaració, tots els elements i característiques que hi concorren, susceptibles de rebre protecció.

111. Núm. 88294. Es pot preveure mecanismes de mancomunació entre administracions o altres adients i ajustats a llei de règim jurídic als efectes de fer més possible i efectiu la protecció del patrimoni cultural dels municipis amb menys població i recursos.

112. Núm. 88293. S'han d'incorporar noves mesures i més efectives del comerç il·legal de béns pertanyents al patrimoni cultural, d'acord amb les competències de l'Estat i incorporar més atenció a la conservació del patrimoni moble.

113. Núm. 88291 i 88263. La nova llei ha d'apostar per la difusió, divulgació i conscienciació del patrimoni com a valor fonamental de la societat, així com per fomentar el patrimoni com a eina dinamitzadora del territori.

114. Núm. 88290, 88285 i 88028. La incorporació als criteris d'intervenció sobre els béns amb valor patrimonial de la instal·lació de les energies renovables sobre els mateixos, com s'ha de realitzar aquesta afectació, quins límits i quins paràmetres han de regir sobre aquesta intervenció és necessària, i ja s'ha portat a terme recentment la redacció d'una Instrucció de la Direcció General del Patrimoni Cultural que dona pautes concretes per a les comissions territorials del patrimoni cultural de com s'han d'autoritzar aquestes projectes d'intervenció. Es tracta, ara, d'incorporar-los dins dels preceptes legals al lloc on sistemàticament a la llei actual correspon a l'article 35 del text normatiu. Amb la finalitat de fer compatible el patrimoni i el seu ús social amb la implantació de l'energia verda.

115. Núm. 88289. La imposició als autors d'infraccions administratives sobre el patrimoni cultural de penes accessòries a part de les pròpiament econòmiques poden considerar des de decomisos d'eines a determinades obligacions de retorn, encara que aquestes han de ser intervingudes i autoritzades d'acord amb el procediment reglamentari per la pròpia administració.

116. Núm. 88282 i 88281. Els criteris d'intervenció sobre els béns amb valor patrimonial s'han d'establir de manera genèrica amb pautes comunes per a tothom, i alhora s'han de preveure, criteris específics atenent a tipologies específiques o amb característiques pròpies, tal i com ja es fa a la llei actualment vigent, adaptant-los i actualitzant-los al context present. Una particularitat a tenir en compte pot ser l'arquitectura tradicional, tot i tenint en compte que la pedra seca està protegida en tant que tècnica de construcció i el seu àmbit correspon més aviat al patrimoni immaterial així com a l'etnològic.

117. Núm. 88279. La protecció dels béns ha de tenir en compte el seu ús social i el retorn a la societat. Així mateix, la seva declaració ha de contenir una documentació exhaustiva de les actuacions fetes i portades a terme amb anterioritat a la seva declaració i des de la seva construcció.

118. Núm. 88280. La protecció cultural i patrimonial ha d'anar coordinada amb la legislació urbanística, energètica i paisatgística i la llei, en termes de principis rectors i marc on han de portar-se a terme les intervencions pot preveure algun principi programàtic al respecte.

119. Núm. 88265, 88261, 88043, 88042 i 88041. Aquest procés d'aportacions a través del Portal Participa és obert en línia a tots els que puguin participar. Dit això, després a l'informe valoració d'aquestes aportacions, es portarà a terme un procés participatiu obert i amb Taules territorials i sectorials i les associacions del sector estan contemplades com a possibles actors en aquest procés, dintre de la mesura de les disponibilitats econòmiques i temporals. En aquest procés, associacions que tutel·lin els interessos dels propietaris dels béns, per exemple, podran expressar les seves aportacions i consideracions de manera territorial o sectorial.

120. Núm. 88190. La recerca ha de ser un principi d'actuació en matèria del patrimoni cultural. I a més de les Universitats, altres ens com les Acadèmies poden jugar un paper rellevant en aquest àmbit.

121. Núm. 88272. La protecció i preservació dels equipaments patrimonials ha de tenir en compte la convivència i implementació de les energies renovables i s'ha de trobar un punt d'equilibri entre la conservació patrimonial i l'ús social, utilitzant en la mesura que es pugui, energies verdes i de producció local o de proximitat que minimitzin l'impacte climàtic i ambiental.

122. Núm. 88271 i 88259. Com s'ha esmentat anteriorment, l'augment dels recursos econòmics destinats a les línies d'ajuts per a la recuperació i manteniment del patrimoni ha de ser un principi d'acció de l'administració, tenint en compte la disponibilitat de recursos, i intentant equilibrar el balanç de drets/obligacions dels titulars dels béns culturals. Així mateix, la simplificació dels tràmits per aconseguir l'ajut ha de ser una voluntat continuada de les unitats administratives. Aportem el matís que ambdós aspectes, però, difícilment poden tenir cobertura legal perquè no formen part del contingut de la llei, que és el que estem tractant ara.

123. Núm. 88270. La valoració de si s'ha de modificar o no la previsió d'intransmissibilitat dels béns immobles propietat de l'administració ha de ser objecte d'un debat participatiu i resultat d'una reflexió compartida amb els agents econòmics i socials.

124. Núm. 88268. Es fa necessari preveure l'impacte i l'aprofitament de la tecnologia audiovisual per a la divulgació, coneixement i conscienciació i ús social del patrimoni cultural.

125. Núm. 88257. S'hauran de preveure les coordinacions necessàries entre la mateixa llei sectorial del patrimoni cultural i la normativa urbanística en tota la seva complexitat i extensió, als efectes d'aconseguir l màxim efectivitat en la protecció patrimonial i evitar mecanismes de protecció duplicats o juxtaposats.

126. Núm. 88261. La llei ha de valorar el reconeixement de les aportacions i les vinculacions de les associacions i del teixit associatiu representatiu d'interessos al sector com a eina de foment i protecció del patrimoni cultural.

127. Núm. 88258. L'aparició de restes arqueològiques, siguin substancials o de qualsevol tipus, ha de provocar la suspensió de les llicències urbanístiques atorgades fins que es valori si s'ha de

protegir com a bé cultural d'interès nacional o, en el seu cas, local. L'anul·lació directa de les llicències sense la tasca d'examinar els seus valors i acordar la declaració o aixecar la seva suspensió prèvia les tasques de preservació, documentació o que es pugui acordar comportaria un greuge excessiu per al propietari.

128. Núm. 88053. No és tasca de la llei preveure la formació dels tècnics municipals que han d'operar amb la protecció del patrimoni.

129. Núm. 88023 i 88024. La preservació i major definició de l'entorn del bé cultural, una major previsió i concreció en els seus condicionants de respecte i protecció del bé, alhora de la incorporació d'una figura com la del Paisatge cultural a la llei es fan necessàries i són prioritàries per aconseguir una llei més ajustada al context actual.

130. Núm. 87930 i 87925. La preservació del patrimoni cultural no pot posar-se en perill per una deficient comunicació, coordinació i equilibri de drets i obligacions entre les administracions i el propietari o titulars d'algun dret sobre els béns. S'han de preveure mesures més concretes que les que ja es troben regulades a la llei per evitar que la degradació del bé com a conseqüència d'una insuficient i inadequada conservació o manteniment comporti la destrucció del bé.

131. Núm. 87907. El patrimoni cultural català és únic i s'ha de preveure en la seva integritat. El fet que la regulació del patrimoni immaterial s'hagi avançat en la preparació d'un text ad hoc no exclou la necessitat que en el futur es porti a terme un Text refós que inclogui la regulació del patrimoni material, l'immaterial i l'etnològic, com a patrimoni cultural de Catalunya.

132. Núm. 87905. La nova llei ha de partir de la base prèvia d'un estudi comparat dels diferents sistemes de protecció existents a Europa i en part, a la resta del món, als efectes d'avaluar la millor adaptació a Catalunya. Des de la Direcció General del Patrimoni Cultural ja s'ha fet una tasca de recopilació i estudi de les diferents normatives autonòmiques, estatals i europeus i algunes d'arreu del món. És obvi que aquí partim d'una concepció d'ordenament jurídic continental i altres mecanismes de gestió, en l'òrbita anglosaxona,

es fan estranys als nostres plantejaments, però han estat examinats i seran valorats.

133. Núm. 87903. S'han d'explorar les noves vies de mecenatge a través de miniaportacions o mancomunades a través del teixit associatiu i del tercer sector, tot i que apart d'apuntar-se algun principi rector a la llei de patrimoni cultural, aquesta qüestió s'hauria de tractar en una llei que reguli el mecenatge en general.

134. Núm. 87900. Les mesures de bonificació o exempció fiscal aplicables als propietaris dels béns i derivades de la necessitat d'equilibrar el balanç entre drets i obligacions dels titulars privats dels immobles ha de ser objecte de valoració i debat i de coordinació amb altres unitats o administracions afectades (tant la Direcció General de Tributs, com les administracions locals, com l'Administració de l'Estat). La Generalitat ha d'atenir-se a la competència de què disposa. Tanmateix, es considera positiu abordar la necessitat d'un equilibri econòmic i fiscal pels propietaris.

135. Núm. 87898. La protecció del patrimoni cultural en general i de l'arquitectònic en particular no ha de dependre de l'època de la seva construcció. Resulta obvi que un patrimoni de construcció recent ha de ser igualment protegit com arquitectura contemporània si disposa i acredita dels valors que el fan mereixedor d'aquest nivell de protecció. De fet, en l'anàlisi dels béns immobles que poden ser objecte de declaració, la Direcció General del Patrimoni Cultural ja té en compte un àmbit d'arquitectura contemporània.

Aportacions que no es tindran en compte:

1. Núm. 88223. No es poden tractar en un estadi de reflexió de les previsions que ha de contenir una norma de caràcter legal, qüestions que hauran de ser abordades en via reglamentària. Un cop elaborada la llei, s'hauran de valorar com afecten els seus preceptes als reglaments derivats, entre ells, el del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.
2. Núm. 88267. La millor manera de protegir el patrimoni allà on es trobi, sigui en un entorn rural o entorn urbà, és aplicar-li una mesura de protecció justa i objectiva i amb mesures d'inspecció i de suport. Els plans integrals s'hauran de valorar en una fase posterior de l'elaboració del text normatiu.
3. Núm. 88262. La redacció de projectes urbanístics no forma part del contingut d'aquesta llei.

4. Núm. 88260. La llei pot preveure quins béns mobles estan protegits dins del bé immoble; això ja passa amb l'actual llei. La protecció del bé immoble hauria de ser per se, pels seus propis valors, no per continent.

5. Núm. 88068, 88039 i 87908. La consulta pública ha de tenir un mínim de 15 dies per facilitar el procés de participació. En el present procés, s'ha concedit un mes, el doble del mínim previst, i a més, actualment, amb les eines telemàtiques no hi ha obstacles per formular aportacions en dies feiners o festius o caps de setmana. A més, el procés participatiu ha comptat amb nombroses aportacions i seguirà amb un format obert i amb la celebració de taules territorials i sectorials, com ja s'ha comentat anteriorment.

6. Núm. 88256. El tancament dels elements patrimonials no és indispensable per a la seva protecció i tampoc seria realitzable en termes pràctics, si bé en alguns casos, més exposats, es pot considerar algun tipus d'intervenció o ajut per fer-ho factible.

7. Núm. 88253. Les restitucions en jaciments arqueològics s'han de fer, si és el cas, dins del marc dels criteris d'intervenció que es defineixin a la llei.

8. Núm. 88250 i 88249. La definició de com han de ser els projectes quadriennals de Recerca arqueològica i la Comissió de Recerca no forma part del que ha de contenir un text legal i s'ha de valorar en via reglamentària o en actuació administrativa.

9. Núm. 88234. No es pot admetre la possibilitat que entitats relacionades amb el patrimoni supervisin o controlin les intervencions sobre el mateix, ja que l'execució de l'activitat de policia i inspecció la té atribuïda competencialment l'Administració territorial.

10. Núm. 88246. La constitució d'un registre d'entitats patrimonialistes no constitueix un contingut que s'hagi de preveure en un text de caràcter legal.

11. Núm. 88245. La competència de declarar BCIN hauria de quedar dins de l'àmbit competencial del Govern de la Generalitat en tractar-se de béns de caràcter nacional, sense perjudici que ho

puguin sol·licitar raonadament qualsevol entitat, ciutadà o Administració.

12. Núm. 88240. La modificació de la normativa urbanística no forma part del text de la Llei del patrimoni cultural català.

13. Núm. 88236. Establir l'obligatorietat que els municipis a partir d'un cert nombre d'habitants disposin d'un Pla especial de protecció no sembla la fórmula més convenient, sinó que s'ha d'establir dita obligació en atenció a l'existència de béns amb valor patrimonial i de la seva consideració.

14. Núm. 88226. L'accés als interiors dels edificis protegits s'ha de realitzar d'acord amb la tramitació dels permisos legals o judicials pertinents als efectes de no vulnerar els drets de les persones propietàries.

15. Núm. 88233. No correspon a la Llei del patrimoni cultural Català establir la creació de determinats tipus d'ensenyaments superiors en conservació.

16. Núm. 88210. Els consells comarcals ja donen suport als municipis de menys de 5.000 hab. en la protecció de béns de patrimoni cultural, però no li correspon al text normatiu de la nova llei modificar la normativa d'organització de les comarques.

17. Núm. 88231 i 88230. No correspon a la Llei del patrimoni cultural català la creació de cossos de professionals experts en manteniment d'enjardinament de monuments o d'infraestructures de difusió i divulgació de monuments, jaciments i altres.

18. Núm. 88227. La preservació del patrimoni no pot exigir la protecció de tot, sense efectuar cap anàlisi ni valorar la possibilitat de deixar sense efecte les declaracions o proteccions de béns que ja no posseeixen valor patrimonial.

19. Núm. 88206. És necessari establir un repartiment competencial i no confús, en l'exercici de competències per portar a terme la declaració de BCIL en municipis petits.

20. Núm. 88213. Es considera convenient el manteniment d'una figura de protecció ad hoc des de la vessant d'una normativa de patrimoni cultural i no barrejada amb figures de protecció

urbanístiques. Una altra cosa és la consideració de figura protegida dins d'alguna categoria de la Llei de patrimoni cultural català dels béns inclosos en catàlegs urbanístiques o instruments de planejament.

21. Núm. 88215. No correspon a la normativa sobre patrimoni cultural l'establiment d'obligacions de catalogació urbanística.

22. Núm. 88219. Els Tractats Internacionals que aproven les Convencions dins de cada territori estatal són d'obligat compliment i no precisen que es reculli cap reiteració en l'obligació d'aplicar-lo en un nou text legal. La nova llei incorporarà les previsions dels Tractats i l'esperit de les recomanacions de la UNESCO dins del seu text normatiu.

23. Núm. 88216. Les mesures de retorn dels béns al territori de Catalunya s'hauran de portar a terme a través dels processos civils o judicials pertinents. Sense perjudici que el text de la llei pugui incorporar algun principi rector o desideràtum en el sentit d'impulsar totes les mesures de retorn.

24. Núm. 88212. La previsió de fons específics per a rehabilitació als municipis de patrimoni en degradació o necessitat de reparació urgent ha de ser realitzat a través de la dotació de línies de concurrència d'ajuts, e més dotades possibles i amb els criteris de valoració més adients a la situació possibles, però no ha de ser regulat a través d'un text amb caràcter legal, tret del principi rector de dotar de línies de foment i ajuts necessàries per rehabilitar el territori arreu.

25. Núm. 88208. La competència per catalogar o declarar Bé Cultural d'Interès Nacional o local qualsevol bé ha d'estar atribuïda a l'Administració territorial i regulat per un procediment reglat, sense perjudici que pugui ser instat en l'àmbit particular.

26. Núm. 88207. La constitució d'òrgans consultius o d'assessorament per part dels municipis i comarques forma part de la seva facultat d'autoorganització i no pot ser tutelada ni imposada per una llei sectorial.

27. Núm. 88202. Establir una tramitació ràpida i eficient ha de ser un dels principis rectors de qualsevol administració. Però la tramitació d'una donació, que és l'exemple que recull l'aportació, està sotmès a uns requisits establerts al dret civil que no es poden fer de manera diferent.

28. Núm. 88034 i 88198. El criteri econòmic ja no es fa servir com a prioritari o més important, en termes generals, en aquest tipus de licitacions. Tanmateix, aquest no és tema que correspongui a la previsió en un text legal.

29. Núm. 88197. L'esporga no ha de venir ni ve determinada per l'espai disponible, sinó atenent a criteris objectius que poden apuntar-se a la llei però desenvolupar-se en termes reglamentaris.

30. Núm. 88195. La protecció dels béns mobles vinculats a béns immobles ha d'estar recollida explícitament a la declaració del bé continent als efectes que se'ls apliqui també la mateixa categoria de protecció. Està recollit d'aquesta manera a l'actual text legal i es creu que és el més convenient.

31. Núm. 88192 i 88193. Les prevencions de cara possibles accions judicials de l'Estat o altres administracions no poden ser objecte de contingut a la llei. Com a màxim, es pot establir algun principi rector d'impuls de polítiques de retorn de patrimoni que ha sortit de Catalunya o de garanties de conservació del propi.

32. Núm. 88191. Els controls fronterers, tant en l'àmbit policial com jurídic és competència de l'Estat, sense perjudici que, com s'ha dit abans, s'hagi de preveure algun tipus de control i inspecció del comerç en línia de béns patrimonials i la coordinació tècnica amb el cos de Mossos d'Esquadra.

33. Núm. 88187. Les anomenades botigues històriques han de ser abordades des de la vessant dels elements patrimonials a protegir, però el principi de la lliure competència impedeix la conservació del negoci com a tal, cosa diferenciada del manteniment dels elements mobles o immobles que la conformaven.

34. Núm. 88186. L'establiment d'un cos de professionals experts en arquitectura rural i tècniques i materials antics no forma part del

contingut d'un text normatiu. S'ha d'abordar des de l'òptica de l'estructura organitzativa i reglamentària.

35. Núm. 88183. La salvaguarda de tot tipus de bé moble que pugui tenir valor patrimonial (o immoble) no pot justificar-se d'una manera absoluta. Ha d'haver-hi procediments aprovats legalment o reglamentàriament que regulin de manera acurada i objectiva l'esporgada dels béns que no disposin de prou valors patrimonials.

36. Núm. 88182. La regulació del procediment sancionador ha de venir reglada i és diferent de la d'una multa de trànsit, per exemple, que disposa d'un marc jurídic diferent. L'atribució als arqueòlegs territorials de la potestat de policia consistent en l'expedició de la multa in situ no es contempla des d'un punt de vista atributiu de funcions ni operatiu.

37. Núm. 88181. La regulació d'un entorn d'un bé patrimonial, sigui de protecció d'un bé singular o un conjunt, o sigui el d'un paisatge cultural –figura nova a regular- s'ha d'abordar amb criteris singulars i de valoració singular. No es pot exigir amb caràcter general un “entorn paisatgístic de qualitat en relació a un bé patrimonial” perquè la tipologia de béns serà diferent i la seva ubicació, condicionants, etc., ha de ser valorada de manera singular.

38. Núm. 88178. No es pot derivar la competència administrativa i les funcions executives de l'Administració territorial en agents privats, ja que comportaria l'abandonament de l'exercici de l'activitat de policia per part de l'òrgan competent.

39. Núm. 88175 i 88164. L'elaboració i redacció d'una norma amb caràcter legal té el seu propi procediment en l'ordenament jurídic i comporta la participació de tècnics, funcionaris i l'impuls del mateix Govern. Per tant, no es pot deixar únicament en les mans de professionals experts en cada matèria –tot i que necessàriament s'ha de comptar amb ells- sense la participació o la “intromissió de cap polític, tècnic o membre de l'Administració en la seva elaboració”. L'aprovació d'una llei té un procediment objectiu on no està previst ni es considera convenient que s'estableixin mecanismes singulars de “sufragacions pels professionals”, tenint

en compte que s'elaborarà incorporant tots els criteris tècnics que es considerin adients per a la protecció eficaç del patrimoni.

40. Núm. 88172. El tractament del material fòssil ha de ser analitzat a la llum del seu propi valor cultural, sense tenir en compte si frustra altra tipus d'activitat.

41. Núm. 88170. Els jardins històrics, com s'ha esmentat anteriorment, tenen la seva pròpia característica i singularitat. Altra cosa és la conveniència de fer un inventari només del patrimoni jardiner. Entenem que l'inventari ha de ser únic i global, sense perjudici que es pugui subdividir en les diferents tipologies i disposar d'una relació diferenciada dels jardins com a tal.

42. Núm. 88156. La pràctica de l'intrusisme professional ha d'estar perseguida per tot arreu, no només en l'àmbit del patrimoni cultural en general i de l'arqueologia en particular. El contingut de la Llei del patrimoni cultural no pot especificar aquesta prohibició perquè deriva de l'exercici regular d'una professió. Sí que pot establir el marc on han de preveure's determinades pràctiques com poden ser la del detectorisme.

43. Núm. 88159. La publicació anual de la despesa esmerçada en cultura ja es porta a terme amb l'aprovació i liquidació dels pressupostos públics. No forma part del contingut de la llei.

44. Núm. 88158. L'estructura administrativa, hores d'ara, és l'ajustada a les necessitats de la llei. En atenció al text derivat, es valorarà la seva adaptació.

45. Núm. 88154. La llei no és el lloc adient per recollir i preveure totes les casuístiques de l'activitat arqueològica ni per formar de manera correcta els arqueòlegs.

46. Núm. 88152. El nomenament dels directors del MAC i de l'ACPC tenen el seu procediment reglat i normatiu i no poden ser elegits o cessats per part dels professionals del sector.

47. Núm. 88150. Les possibles duplicacions de càrrecs i supervisats per duplicat en intervencions arqueològiques poden venir derivades de l'exercici de les competències que té cada

Administració territorial en la matèria. Competencialment, en termes de text legal, no s'aprecien aquestes duplicitats.

48. Núm. 88148. La figura de l'arqueòleg municipal i les seves funcions no poden ser contingudes a una norma de caràcter legal, ni tan sols establir-ne les competències bàsiques. És matèria de desenvolupament reglamentari, si és el cas.

49. Núm. 88146. La mecànica o manera concreta d'elaborar les memòries en arqueologia preventiva no és un contingut que s'hagi de preveure en un text legal, sinó, si s'escau, en termes reglamentaris.

50. Núm. 88145. La nova llei no pot blindar un pressupost mínim exigible als governs presents i venidors. El volum pressupostari s'aprova a través de la Llei de pressupostos de cada any, en atenció a la conjuntura de cada moment, pactes parlamentaris i situació econòmica.

51. Núm. 88144. La investigació de com s'han produït nomenaments a l'Administració no correspon a aquest estadi que estem valorant. Les accions administratives, com recursos, o en el seu cas, activitat judicial té el seu propi procediment i regulació.

52. Núm. 88135. Establir una proliferació de figures de protecció pot generar una poca operativitat en la gestió i tramitació de la protecció del patrimoni alhora que una diversitat excessiva en la definició dels criteris d'intervenció sobre els mateixos béns a protegir.

53. Núm. 88134. La llei no pot facultar a l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural per determinar les condicions adequades d'una peça en un Museu. L'Agència té unes competències legals i estatutàries específiques com a entitat pública empresarial que és.

54. Núm. 88133. Assignar una figura com la de "Guardià del monument" no és factible ni econòmicament ni es veu operativa ja que les competències per a la preservació de cada bé s'assignen a les administracions territorials, segons sigui la categoria de protecció i al propi titular del bé.

55. Núm. 88130. Les pràctiques de detectorisme han de ser excloses de qualsevol vinculació amb les intervencions arqueològiques i paleontològiques i, per tant, no poden vincular-se al llarg del seu text al seu exercici.

56. Núm. 88129. La llei no pot preveure obligacions immediates de notificar documents a d'altres administracions perquè no forma part del contingut que ha de tenir una llei formal.

57. Núm. 88121. La valoració de quins agreujants s'han d'aplicar a les infraccions administratives s'ha d'establir amb metodologia global, sens perjudici que es puguin singularitzar algunes previsions en atenció a la tipologia i classe de bé protegit.

58. Núm. 87977. No pot incorporar-se al text de la llei la regulació de les funcions exercides per una professió. S'ha de valorar la seva previsió per via reglamentària o a través d'altres habilitacions professionals.

59. Núm. 88105. Les incidències o queixes en les tramitacions de les incoacions o declaracions de BCIN no formen part del contingut de la llei.

60. Núm. 88100. Respecte de les terminologies dels professionals del patrimoni i les seves funcions dins de cada institució museística no correspon a la llei la seva regulació.

61. Núm. 88096. La creació de plans de relació amb la infraestructura científica del país no forma part del contingut d'una llei formal.

62. Núm. 88094. L'Avantprojecte de llei del patrimoni immaterial, actualment en tramitació, ja preveu la defensa, preservació i manteniment d'aquest tipus de Patrimoni, sense perjudici que en un futur, puguin fusionar-se ambdós textos mitjançant un text refós.

63. Núm. 88093 i 88092. Les propostes aportades no formen part del contingut d'una llei, essent propostes programàtiques o metodològiques que han d'apreciar-se o valorar-se en d'altres textos.

64. Núm. 88091. Les concrecions de materials en conservació han de contenir-se dins dels criteris d'intervenció en els diferents béns

culturals de valor patrimonial, sense una previsió legal ad hoc, per tal de fer la regulació legal el més objectiva i aplicable a tots els casos concrets.

65 Núm. 88090. L'aportació no forma part del contingut de la llei en apuntar una suposada discriminació de tècnics crítics amb la gestió cultural i patrimonial portada a terme des de l'Administració.

66. Núm. 88081 i 88078. La nova llei no pot preveure què han de contenir els futurs plans estratègics nacionals de desenvolupament ja que el seu contingut no ha de formar part d'una llei formal, ni tampoc preveure l'impacte de les "reversions d'errades prèvies", que forma part de l'aplicació del dret administratiu corresponent. Ni preveure efectes sobre "àrees associades" diferents dels propis entorns.

67. Núm. 88067. La determinació dels criteris d'intervenció sobre els béns de valor patrimonial ha de ser concreta, definida i ben explícita, no podent incorporar-se definicions genèriques o poc definides perquè causaran problemes d'aplicació.

68. Núm. 88066. Els elements del subsòl en general i els refugis antiaeri, en particular, hauran de valorar-se com a elements patrimonials en atenció a les seves condicions de conservació, estat estructural, tipologia i volumetria i al seu valor cultural en general. En aquest cas, una declaració omnicomprendiva *ex lege*, no sembla justificada.

69. Núm. 88064, 88063, 88061, 88060, 88058, 88057, 88013, 88022, 88021, 88019, 88018, 88017, 88016, 88015 i 88014. La regulació de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural no forma part d'aquesta llei. Disposa d'una llei de creació pròpia que determina la seva naturalesa jurídica com a entitat pública empresarial i un Decret que regula els seus Estatuts i desenvolupa les tasques i funcions que se li assignen per llei. A més, l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural no pot contenir competències executives per declarar béns culturals o per participar en la definició de com ha de ser l'inventari, ja que dites competències les ostenta l'Administració territorial a través de la Direcció General del Patrimoni Cultural, essent l'Agència un ens instrumental amb

naturalesa jurídica d'entitat pública empresarial, com s'ha apuntat anteriorment.

70. Núm. 88062. La decisió de declarar un bé cultural protegit és de l'Administració territorial i no pot delegar-se o atribuir-se a un criteri comunitari o en mans dels veïns i veïnes de les comunitats, respectant-se, això sí i en tot cas, el dret d'audiència prèvia la seva declaració.

71. Núm. 88055. Si bé hem recollit anteriorment la necessitat que els jardins històrics disposin d'un rellevància i singularitat pròpia, no es pot valorar en aquest estadi un preeminència normativa o una línia pròpia de subvencions per a aquesta categoria, tot i que un augment dels jardins històrics recollits al catàleg sembla raonable i convenient.

72. Núm. 88048. No forma part del contingut de la llei preveure mesures d'augment del personal a les unitats que exerceixen funcions en matèria del patrimoni cultural, sinó de la política de recursos humans i de l'estructura orgànica del Departament de Cultura.

73. Núm. 88054. La formació del tècnics municipals no forma part del contingut de la llei. Apart de les formacions específiques o sessions o tallers de treball que puguin generar-se per part del Departament de Cultura, amb participació de les altres administracions, correspon a cada ens o institució formar de manera dient als seus tècnics per a l'exercici de les seves tasques i responsabilitats.

74. Núm. 88047. La definició del Pla d'accions davant la nova Directiva Europea d'Eficiència Energètica no correspon al text de la llei. Les directives són d'obligat compliment per part dels Estats membres i la seva transposició s'abordarà de la manera tècnica més convenient abocant els seus manaments a l'ordenament jurídic però les accions determinades no han de concretar-se en un text legal.

75. Núm. 88012 i 88009. Els riscos dels béns immobles privats exposats, que es diu que es basen en la manca de diners suficients i en els diferents criteris d'intervenció sobre els béns immobles no

formen part d'un contingut legal sinó d'accions concretes de dotació de més recursos en l'activitat de foment generada així com la coordinació de criteris dels tècnics competents, mitjançant instruccions i acords consensuats en òrgans col·legiats.

76. Núm. 88005. El format en què es porta a terme la consulta pública prèvia es troben determinades i definides dins del Portal Participa i el Departament de Cultura l'utilitza i el fa servir en el model i forma preestablert.

77. Núm. 87968. La protecció del patrimoni arqueològic s'ha de portar a terme sota criteris objectius tenint en compte que es tracta de béns culturals que formen part ex origen del patrimoni demanial de Catalunya. No consta en aquest Departament cap preeminència dels interessos privats sobre els públics en aquest àmbit.

78. Núm. 87997. La llei actual no ha estat una declaració d'intencions, ja que s'ha aplicat en tota la seva extensió arreu del territori i amb efectes pràctics concrets. El document de bases referit serà tingut en compte i valorat fora d'aquest informe, en el procés d'elaboració de la llei.

79. Núm. 87978 i 87966. La incorporació de l'exercici de les professions en les tasques a desenvolupar no és un contingut que hagi de tenir la llei formal del patrimoni cultural, sinó que li correspon a un altre estadi normatiu.

80. Núm. 87933. La necessitat de dotar una estructura corresponent a la paleontologia dins del Servei del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic és evident. Però no li pertoca a un text de caràcter de llei formal preveure aspectes competents d'un decret d'estructura orgànica.

81. Núm. 87936. L'Inventari del Patrimoni Cultural Català ha de ser únic i amb pretensions de globalitat, tot tenint en compte les classificacions i subclassificacions que pugui tenir en atenció a les diferents categories de béns protegits i als registres ad hoc que puguin contenir-se o vincular-se.

82. Núm. 87969 i 87967. Les previsions de la publicació de les memòries corresponents a intervencions arqueològiques i la seva

utilització, tractament etc., no ha de contenir-se en un text de caràcter legal, sinó que es pot valorar d'incorporar en un text de caràcter reglamentari.

83. Núm. 87952. La redacció proposada no pot formar part de l'articulat ja que es tracta d'un contingut declaratori a mode de concepció de l'arqueologia o principi rector. En qualsevol cas, al preàmbul es poden establir els conceptes i declaracions que es consideri adients com a marc de referència legal.

84. Núm. 87965. La Llei del patrimoni cultural pretén regular el patrimoni en tota la seva globalitat i matisos i no pot centrar-se en únic prisma o interès prioritari per molt fonamental que sigui en la concepció del sistema.

85. Núm. 87963. La reformulació de les formacions acadèmiques relacionades amb el patrimoni, així com la creació d'un nou Conveni col·lectiu pel sector de l'Arqueologia i la Paleontologia no poden formar part d'un text de caràcter legal i a més sectorial de Patrimoni Cultural, sinó que s'han de plantejar en seu de normativa de treball i en matèria reglamentària o derivada.

86. Núm. 87935. Si bé els inventaris han d'estar actualitzats com hem dit anteriorment, el seu caràcter ha de ser global, no poden haver tant inventaris com classificacions de béns. I la delimitació de les zones s'ha de portar a terme d'acord amb els condicionants del bé, la seva situació, estat, etc.

87. Núm. 87944. El tractament dels camps de batalla hauria de subsumir-se dins de la categoria de Lloc Històric, si disposa d'uns valors de memòria, històrics i de condicionaments de l'esdevenir del país amb posterioritat que el fan mereixedor d'aquesta protecció màxima.

88. Núm. 87961. La creació d'Instituts, com el que es planteja (Institut Català d'Arqueologia Protohistòrica) no pot ser contemplat com a contingut de la llei formal del patrimoni cultural. S'ha de valorar si és justificada la seva existència i examinar els possibles ens intervinents i fundadors en un altra normativa.

89. Núm. 87904. El plantejament de realització de càlculs de detall dels costos de rehabilitació del patrimoni no pot ser matèria que hagi de contenir la llei formal de patrimoni cultural.

90. Núm. 87960, 87959 i 87957. Les funcions de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural es troben definides a la seva pròpia llei de creació i desenvolupades al decret que regula els seus estatuts. No forma part de la Llei del patrimoni cultural preveure com a un dels objectius de l'Agència l'augment del nombre de béns protegits o la proposta de nous tipus de béns a protegir, ja que no forma part de les seves funcions. Ni tampoc entra dins de les seves funcions ser consultada en termes de planejament, essent competència de la Direcció General del Patrimoni Cultural per raons d'estructura orgànica i competència administrativa.

91. Núm. 87958 i 87956. L'eliminació del Servei del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic i l'assumpció de les seves funcions per part de l'agència no es preveu ni possible ni tampoc convenient, respectant-se, per tant, les competències atribuïdes actualment per llei de creació de l'agència i per Decret que aprova els seus estatuts i per Decret que aprova l'estructura del Departament. L'Agència, com a entitat pública empresarial no pot desenvolupar, per concepte de dret administratiu, activitats de policia o d'inspecció. L'estratègia de l'arqueologia al país la marcarà el Govern amb l'ajut del sector i en el marc dels principis rectors definits al text legal.

92. Núm. 87953 i 87951. Si bé disposar d'un inventari actualitzat, com hem dit anteriorment, és una necessitat per a la protecció efectiva del país, la promoció d'una intervenció immediata en edificis de valor patrimonial en estat de conservació deficient s'ha d'abordar per mecanismes com l'augment i major efectivitat de l'activitat de foment juntament amb l'exercici de l'activitat d'inspecció i la de policia, incloent la sancionadora i aquestes actuacions són executives i derivades de les funcions que ha d'exercir el Departament de Cultura, no s'han d'incorporar a la llei perquè ja els dona el marc on exercir-les.

93. Núm. 87943. L'establiment de terminis de suspensió de llicències s'han de valorar en la seva justa mesura i sota el principi

d'equilibri entre càrregues. Estendre aquesta suspensió més enllà del termini actual pot suposar una càrrega excessiva sobre els interessos dels propietaris. S'han de posar els recursos perquè els terminis justos es puguin complir.

94. Núm. 87941. Les diagnosis estudis per actualitzar els catàlegs no formen part del contingut de la llei, tot i ser accions necessàries per mantenir actualitzats els inventaris i catàlegs.

95. Núm. 87939. La definició de les categories de protecció ha de ser objecte d'un procés de valoració tècnica i amb el sector que està pendent de fer-se amb la continuació del procés participatiu que s'ha endegat amb aquesta consulta pública prèvia de la memòria Preliminar.

96. Núm. 88301. La metodologia de protecció dels jaciments paleontològics no ha necessàriament de contenir-se en un text de caràcter legal, que ha de recollir l'àmbit de valor cultural o patrimonial necessari per poder declarar un bé cultural com d'interès nacional, local o inclòs a l'inventari. Aquestes valoracions s'han d'efectuar en actuació administrativa derivada dels criteris legals o bé, els que hagin estat desenvolupats per via reglamentària.

97. Núm. 88300. El nombre d'especialistes necessaris per executar una bona tasca en la protecció del patrimoni no forma part del contingut de la llei.

98. Núm. 88298. Les elaboracions de codis ètics queden fora de la competència i del contingut d'una nova llei sobre el patrimoni cultural.

99. Núm. 88296. La norma sobre el patrimoni cultural és convenient que s'agrupi en un únic text legal, sense perjudici que puguin considerar-se en el seu si, diverses particularitats i tractes singularitzats i específics per la diferent tipologia de patrimoni existent.

100. Núm. 88292. El text d'una nova llei no és la disposició normativa adient per contenir respostes a discursos d'odi contra el conservacionisme del patrimoni cultural ni posicions negacionistes

al respecte. La llei ha de contenir els principis rectors de la protecció, recuperació i preservació contra el patrimoni, incorporant els mecanismes concrets per portar a terme.

101. Núm. 87919. Els elements mobles integrants de l'arquitectura modernista han d'estar inclosos i relacionats en la declaració com a bé cultural d'interès nacional o local, si és el cas, de l'immoble contingent com a part fonamental de la seva unitat com a bé. Una protecció separada del propi bé no és convenient perquè descontextualitza la finalitat de la seva creació. Altra cosa és que es faci especial atenció en la documentació i redacció de les declaracions dels béns immobles de la incorporació dels elements mobles que la conformen com a unitat patrimonial.

102. Núm. 88287. La manca de mà d'obra qualificada en l'àmbit del patrimoni arquitectònic, en concret per al coneixement de les tècniques constructives de l'arquitectura tradicional, si és el cas de donar-se, no forma part del contingut de la llei. En qualsevol cas, es poden recollir els criteris, tècniques i tipologia de materials adients per portar a terme les intervencions o rehabilitacions d'aquest tipus d'immobles.

103. Núm. 88288. La normativa del patrimoni cultural actual ja preveu l'existència d'òrgans col·legiats específics amb competències consultives i executives de cara a fer efectiva la protecció del patrimoni de la manera més pluridisciplinària i atenent a les diverses sensibilitats i àmbits d'actuació que puguin confluïr.

104. Núm. 88286. El repartiment dels recursos disponibles corresponents a l'activitat de foment es porta a terme a través de les diverses (prop de 20) línies d'ajuts de concurrència competitiva o objectiva d'adjudicació de subvencions en l'àmbit de la Direcció General del Patrimoni Cultural, i en els criteris de valoració i determinació dels ajuts ja es tenen en compte les circumstàncies de cada cas (projectes d'intervenció petits, municipis petits, estat de necessitat de la intervenció, urgència, etc.). La figura "d'un assessor del Departament de Cultura en temes patrimonials", plantejat d'aquesta manera en termes genèrics i omnicomprensiva, no es considera que aporti res al funcionament i composició estructural de les unitats que conformen la Direcció General del

Patrimoni Cultural i als òrgans col·legiats amb funcions executives i consultives que en depenen.

105. Núm. 88278. No es pot preveure la presència d'especialistes per al patrimoni jardiner, tant perquè no forma part del contingut de la nova llei com pel fet que sigui poc real la disponibilitat de recursos humans amb formació específica per cada tipologia de béns.

106. Núm. 88275. La formació dels tècnics en patrimoni cultural no pot ser contingut de la llei formal de patrimoni. Els processos de provisió dels llocs de treball amb els coneixements necessaris i la formació continuada del personal al servei de l'Administració ha de vetllar i fer complir aquestes exigències formatives.

107. Núm. 88273. L'elaboració dels catàlegs i inventari de béns culturals no pot portar-se a terme per persones privades *motu proprio* malgrat l'interès en col·laborar de bona fe i en vistes a la protecció actualitzada del patrimoni. És un procés que ha de portar a terme directament o a través de licitacions promogudes per les pròpies unitats, l'Administració pública.

108. Núm. 88266, 88050 i 88049. No correspon a la Llei del patrimoni cultural català preveure dins del seu articulat les derivacions dels nous requeriments mediambientals europeus. Dins dels criteris d'intervenció, això sí, s'hauran de preveure com s'han de resoldre les afectacions derivades de la implantació d'energies renovables.

109. Núm. 88258. L'aparició de restes arqueològiques, siguin substancials o de qualsevol tipus, ha de provocar la suspensió de les llicències urbanístiques atorgades fins que es valori si s'ha de protegir com a bé cultural d'interès nacional o, en el seu cas, local. L'anul·lació directa de les llicències sense la tasca d'examinar els seus valors i acordar la declaració o aixecar la seva suspensió prèvia les tasques de preservació, documentació o que es pugui acordar comportaria un greuge excessiu per al propietari.

110. Núm. 88053. No és tasca de la llei preveure la formació dels tècnics municipals que han d'operar amb la protecció del patrimoni.

111. Núm. 88051 i 88052. La definició d'un Pla integral d'actuació per garantir la sostenibilitat del patrimoni immobiliari rural no forma part del contingut d'una llei formal.

112. Núm. 88033. La figura del conservador-restaurador ja està present en la diversitat de comissions territorials del patrimoni cultural de manera majoritària i designat com a membre de lliure designació per part de la Direcció General del Patrimoni Cultural, amb la finalitat precisament de garantir la pluridisciplinarietat convenient en els projectes d'intervenció sobre el patrimoni. I existeix un equipament *ad hoc* com és el Centre de Restauració de Béns Mobles, adscrit a l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. Això dit sense perjudici que s'hagi de valorar una presència més important en l'àmbit institucional a les altres administracions.

113. Núm. 88032. La manca d'un decret que reguli la formació i funcions dels professionals de la conservació-restauració, no forma part del contingut d'una llei formal.

114. Núm. 88031 i 88030. Les proteccions del verd urbà, del verd qualificat i el fer front al lucre cessant generat pel PGM no forma part del contingut d'aquesta llei.

115. Núm. 88029. Resulta evident que l'interès de la nova llei és posar en valor i en preeminència el patrimoni cultural sobre d'altres àmbits. Altra cosa és que per aplicació del dret urbanístic i en col·lisió d'ordenaments, la jurisprudència exigeixi el pagament d'indemnitzacions quan, a parer seu, es vulneren les expectatives dels propietaris per limitacions dels seus drets.

116. Núm. 87915, 87916, 87917 i 87918. Els aspectes de gestió derivada de la manca d'un programari únic i detallat que reculli trasllats, exposicions, etc., les revisions de praxis sobre el tractament dels arxius i altres aspectes sobre les caixes de trasllat de fons no formen part del contingut d'una llei, sinó que s'han d'atendre, valorar i examinar en seu reglamentària.

117. Núm. 87902. Com s'ha esmentat abans, les licitacions en matèria de patrimoni cultural no acostumen a prioritzar el criteri econòmic en els criteris d'adjudicació per fer-lo determinant. S'acostumen a incorporar criteris que persegueixen la realització

de la tasca o servei amb compliment fidel a les condicions exigides pel Plec i cercant la implementació de millores en els requisits predeterminats.

118. Núm. 87899. La creació d'un Servei de Restauració de Béns Immobles no es pot abordar a la Llei del patrimoni cultural, sinó en un decret d'estructura orgànica. Tanmateix, aquest servei ja existeix en l'actual Servei del Patrimoni Arquitectònic que entre les seves funcions (i en les de la Subdirecció General del Patrimoni Arquitectònic, Arqueològic i Paleontològic), ja incorporen les tasques d'expertesa i formació en la restauració i en la recuperació del Patrimoni arquitectònic.

119. Núm. 87896. La redacció d'un nou conveni que reguli les condicions dels treballadors de l'arqueologia no és matèria del contingut de la Llei formal del patrimoni cultural.

120. Núm. 87894. La creació dels òrgans administratius de les administracions locals forma part de la seva potestat d'autoorganització i no es pot imposar des de la Generalitat, que no deixa ser altra administració que no té tutela sobre l'Administració local sinó que s'ha de limitar a exercir les funcions que té atribuïdes estructuralment.

121. Núm. 87891. La preocupació per la difusió de la paleontologia és palesa tal i com s'ha esmentat anteriorment. Tanmateix, l'impuls en la creació de centres, associacions i altres ens no correspon a la generalitat, ja que té un àmbit privat. A la Llei s'haurien de preveure els mecanismes perquè la paleontologia com a tal pugui ser coneguda, difosa i protegida com a tal i no com adlèter de cap disciplina.

122. Núm. 87889. La creació d'un "Club de mecenatge i patrocini cultural" no forma part del contingut de la Llei i, en qualsevol cas, és un tema autoorganitzatiu que s'hauria de valorar en termes reglamentaris.

Aportacions rebudes a través de l'adreça de suport.

Durant el termini ressenyat de les aportacions pel Portal Participa es van rebre 4 aportacions a través de la bústia ressenyada com a adreça de suport.

Passem a valorar aquestes aportacions.

1. Núm. 1. Es tracten d'aportacions portades a terme per una entitat sense finalitat de lucre del sector, de diferent caràcter i àmbit respecte del qual se centren i aspectes diversos.

Estem d'acord en fomentar el coneixement, l'interès i la promoció d'un patrimoni moble com són pròpiament els mobles en particular, el foment del seu ús i el seu estudi des d'un punt de vista de concepció com en el cas de l'arquitectura, i la seva funcionalitat com a eina de lluita contra el canvi climàtic en tant nexa d'unió del patrimoni natural amb el patrimoni cultural.

2. Núm. 2. Correspon a una aportació fet per una entitat local i incorporo diverses consideracions de diferent caràcter i àmbit.

Es considera positiva la necessitat d'abordar la catalogació urbanística dels béns immobles amb valor cultural, a partir de la regulació actual dels béns culturals d'interès local però possibilitant la interconnexió amb els instruments urbanístics que sovint no guarden correlació amb les proteccions de valor patrimonial. La dotació de més recursos econòmics i de recursos humans per facilitar l'activitat de foment i les inspeccions i intervencions en els béns integrants del patrimoni cultural ha de constituir un principi fonamental en els principis rectors de l'Administració competent en el patrimoni cultural.

Es pot clarificar la regulació prevista a l'article 17 de la Llei, especificant de manera clara la competència dels consells comarcals en municipis de menys de 5.000 habitants i la dels municipis.

Tanmateix, les obligacions de protegir els béns que acrediten disposar de suficient valor cultural i patrimonial ve determinat pel propi exercici de la competència de l'administració actuant (siguin consells comarcals en municipis de menys de 5.000 habitants,

Administració municipal i Generalitat), sense existir tuteles entre elles.

3. Núm. 3. Es tracta de diferents aportacions portades a terme per una persona física.

Cal abordar la connexió entre memòria històrica i patrimoni cultural sempre tenint en compte l'existència d'una figura jurídica com la de lloc històric, ja vigent i que pot ser molt útil de cara a protegir determinats espais, llocs, paratges etc., i també tenint en compte la tramitació de la Llei formal de la memòria històrica amb la seva pròpia regulació i efectes.

Aspectes com la coordinació i l'equilibri entre drets i obligacions en el cas del patrimoni cultural que està en mans privades ja s'ha reconegut anteriorment com a matèria a tenir en compte a la propera llei, i també cal posar en valor la importància del patrimoni documental en tant que testimoni de la història d'un poble.

4. Núm. 4. Es tracta, igualment, d'unes aportacions portades a terme per una altra persona física.

El concepte de patrimoni cultural actualment ha experimentat una revisió respecte del que disposem al text normatiu del 1993. La interacció del paisatge cultural amb el patrimoni en si, juntament amb la seva correlació amb el patrimoni natural, fa que el concepte del patrimoni conformat i definit per una memòria i per una identitat hagi de considerar-se unida al patrimoni natural i paisatgístic que l'envolta i li dona marc.

5. Resum numèric

Han estat valorades un total de **345 aportacions**.

Dites aportacions han estat signades per un total de **2.031** persones.

El nombre de participants ha estat de **183** persones, tant físiques com en representació de diversos ens, associacions o institucions.

El nombre d'aportacions que s'ha valorat tenir en compte ha estat de **184**, amb un percentatge del **53,3%**.

I el nombre d'aportacions que s'ha valorat no tenir en compte són de **161**, corresponents a un percentatge del **46,6%**.

Tanmateix, les valoracions sovint van acompanyades de molts matisos que comporten que força de les aportacions fetes són aprofitables i parcialment tingudes en compte a l'hora de seguir amb el procés participatiu endegat i en el procés de redacció de la nova llei del patrimoni cultural català.

La directora general del Patrimoni Cultural
Sònia Hernández Almodóvar